

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1424/2548

นายสมศักดิ์ เปรื่องประยูรโจทก์ นายสนธิ ธรรมิกะจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.พ.พ. มาตรา 653, ป.วิ.พ. มาตรา 249, ป.วิ.พ. มาตรา 248, ป.รฎ. มาตรา 103, ป.รฎ. มาตรา 104, ป.รฎ. มาตรา 118

ย่อ / หลักกฎหมาย

ศาลอุทธรณ์ภาค 1 วินิจฉัยว่า สัญญาจำนองเป็นเพียงหลักฐานแห่งการกู้ยืมเงินเป็นหนังสือตาม ป.พ.พ. มาตรา 653 วรรคหนึ่ง เท่านั้น มิใช่เป็นหนังสือสัญญากู้ยืมเงินระหว่างโจทก์กับจำเลย อันจะถือเป็นตราสารที่ต้องเสียอากรโดยปิดแสตมป์บริบูรณ์ ตามความมุ่งหมายแห่ง ป.รฎ. มาตรา 103, 104 และ 118 แม้ไม่ได้ปิดอากรแสตมป์ก็สามารถใช้เป็นพยานหลักฐานในคดีได้ เหตุผลเช่นว่านี้ได้กล่าวโดยชัดเจนและชอบด้วยบทบัญญัติของกฎหมายแล้ว ฎีกาของจำเลยไม่อาจเปลี่ยนแปลงผลแห่งคดีได้ ฎีกาของจำเลยในปัญหาข้อกฎหมายเป็นฎีกาในข้อที่เป็นสาระแก่คดีไม่ควรได้รับการวินิจฉัยจากศาลฎีกาตาม ป.วิ.พ. มาตรา 249 วรรคหนึ่ง ศาลฎีกาไม่วินิจฉัยซ้ำอีก

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้บังคับจำเลยชำระเงิน 84,662 บาท ตามสัญญากู้ยืมเงินพร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 15 ต่อปี ในต้นเงิน 63,500 บาท นับแต่วันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ หากไม่ชำระให้ยึดทรัพย์จำนองออกขายทอดตลาด นำเงินมาชำระหนี้ให้โจทก์จนครบ จำเลยให้การว่า โจทก์ไม่มีสัญญากู้ยืมเงิน ขอให้ยกฟ้อง ศาลชั้นต้นพิพากษาให้จำเลยชำระเงิน 63,500 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 15 ต่อปี นับตั้งแต่วันที่ 5 กรกฎาคม 2542 เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์แต่ดอกเบี้ยคิดถึงวันฟ้อง (ฟ้องวันที่ 26 กันยายน 2544) ให้ไม่เกิน 21,162 บาท หากไม่ชำระให้ยึดที่ดินโฉนดเลขที่ 7608 ตำบลบ้านโพ อำเภอบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ออกขายทอดตลาดนำเงินมาชำระหนี้ให้แก่โจทก์ จำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 1 พิจารณายืนจำเลยฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า "ที่จำเลยฎีกาว่าพยานหลักฐานตามทางนำสืบโจทก์ไม่อาจรับฟังข้อเท็จจริงให้เป็นยุติได้ว่าจำเลยเป็นผู้กู้เงินและทำสัญญาจำนองกับโจทก์ตามที่กล่าวอ้างมาในคำฟ้องนั้น เมื่อจำนวนทุนทรัพย์ที่พิพาทกันในชั้นฎีกาไม่เกินสองแสนบาทจึงต้องห้ามตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 248 วรรคหนึ่ง ศาลฎีกาไม่รับวินิจฉัย ส่วนที่จำเลยฎีกาในปัญหาข้อกฎหมายว่า สัญญาจำนองเอกสารหมายเลข จ.1 ไม่ได้ปิดอากรแสตมป์จึงใช้รับฟังเป็นพยานหลักฐานในคดีไม่ได้นั้นปัญหาดังกล่าว ศาลอุทธรณ์ภาค 1 ได้วินิจฉัยแล้วว่า สัญญาจำนองเอกสารหมายเลข จ.1 เป็นเพียงหลักฐานแห่งการกู้ยืมเป็นหนังสือตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 653 วรรคหนึ่ง เท่านั้น มิใช่เป็นหนังสือสัญญากู้ยืมเงินระหว่างโจทก์กับจำเลยอันจะถือเป็นตราสารที่ต้องเสียอากรโดยปิดแสตมป์บริบูรณ์ ตามความมุ่งหมายแห่งประมวลรฎ. มาตรา 103, 104 และ 118 ดังนั้น แม้ไม่ได้ปิดอากรแสตมป์ก็สามารถใช้เป็นพยานหลักฐานในคดีได้ เหตุผลแห่งคำวินิจฉัยเช่นว่านี้ได้กล่าวโดยละเอียดชัดเจนและชอบด้วยบทบัญญัติของกฎหมายแล้ว ฎีกาของจำเลยที่ได้แย้งคำพิพากษาของศาลอุทธรณ์ภาค 1 มาอีกนั้นไม่อาจเปลี่ยนแปลงผลแห่งคดีไปได้ ศาลฎีกาโดยความเห็นชอบของรองประธานศาลฎีกาซึ่งประธานศาลฎีกามอบหมายจึงเห็นว่า ฎีกาของจำเลยในปัญหาข้อกฎหมายเป็นฎีกาใน

ข้อที่เป็นสาระแก่นแท้ไม่ควรได้รับการวินิจฉัยจากศาลฎีกาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความ
แพ่ง มาตรา 249 วรรคหนึ่ง ศาลฎีกาไม่วินิจฉัยซ้ำอีก" พิพากษายกฎีกาของจำเลย

องค์คณะ

วิชัย วิวิตเสวี · เกรียงชัย จິงจตุรพิธ · ธาณิศ เกศวพิทักษ์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/1424/2548>